

ת"פ 42003/03/20 - מדינת ישראל נגד חיים כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42003-03-20 מדינת ישראל נ' תילא כהן
תיק חיצוני: 1923/2020

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם
החלטה

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון
חיים כהן ע"י ב"כ עו"ד מעיין נופר עמון

1. לפניי בקשה למחיקת כתב האישום, משום שלפני טענת הנאשם, לא קיימה בעניינו חובת היידוע וחובת השימוע טרם הגשת כתב האישום.

רקע רלבנטי

2. ביום 22.3.2020 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שנעברה לכאורה, ביום 2.1.2020.

3. ביום 24.10.2020 העלתה הסניגורית טענתה ביחס לפגם בקיום חובת השימוע והיידוע במסגרת טענה בעל פה במהלך הדיון. לדבריה, אמנם מכתב היידוע נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם במשרד הפנים, שהיא בית הוריו, שהיה גם מקום מעצר הבית, ואולם המשטרה ידעה בעת החקירה (בזמן ביצוע החיפוש) ובעת שחרורו של הנאשם, כי אין זו כתובת מגוריו בפועל, כעולה מהודעתו במשטרה ומהכתובת שבה בוצע צו החיפוש (שצורפו לבקשה), וכן כעולה ממזכרו של השוטר עוז ממוקה (שצורף אף הוא לבקשה). לטענתה, לשם היה על המאשימה לשלוח את המכתב אותו מעולם לא קיבל את הנאשם, ולכן נמנע ממנו לממש את זכותו לקיים שימוע טרם הגשת כתב האישום.

4. ב"כ המאשימה טענה מנגד, כי אין מחלוקת שכתובתו הרשומה של הנאשם היא כתובת בית הוריו, ואין גם מחלוקת שמכתב היידוע נשלח לשם. עוד נטען, כי המכתב נמסר להוריו של הנאשם, שהם קרובי משפחתו מדרגה ראשונה (לא צורף אישור מסירה). המאשימה סברה, כי בכך עמדה המאשימה בחובתה. מעבר לדרוש נטען, כי העובדה שצו החיפוש הוצא לכתובת מגוריו של הנאשם ולא לכתובת בית הוריו, אין בה להעלות או להוריד, שכן מדובר בשיקול חקירתי שאין לו רלבנטיות לטענותיה של הסניגורית.

דיון והכרעה

עמוד 1

5. לאחר ששקלתי בדבר הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע, כי "רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך **לפי הכתובת הידועה לה**..." (ההדגשה שלי). בענייננו אין מחלוקת, כי למאשימה היו **ידועות** שתי כתובות: זו שמסר הנאשם בחקירתו, שבה התגורר ושבה בוצע החיפוש, וכתובת בית הוריו, הרשומה במשרד הפנים, ושבה אף שהה במעצר בית. אין גם מחלוקת לגבי שליחת המכתב אלא רק לעצם קבלתו והיכן.

7. משעה ששתי הכתובות היו ידועות למאשימה, לא הופניתי לנוהל או לתקנה המחייבת אותה לבחור כתובת אחת דווקא על-פני אחרת. ניסיוני המצטבר בטענות מסוג זה מלמד, כי המשטרה נוהגת לשלוח את מכתבי היידוע לכתובת הרשומה במשרד הפנים, שלרוב, היא הכתובת הידועה לה. ידוע, כי לתביעה ישנו היקף שיקול דעת נרחב ובית המשפט לא ייטה להתערב בו, אלא במקרים קיצוניים המגיעים כדי פגיעה בחוש הצדק, או נגועים בחוסר סבירות קיצוני. אין זה המקרה שלפניי, ולא סברתי שנפל פגם כלשהו בהתנהלות המאשימה.

8. לפיכך הבקשה נדחית.

7. המזכירות תשלח לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.